

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
DMPiA - 140 - 77 (2) /06

Warszawa, 23 listopada 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję **stanowisko Rady Ministrów** wobec poselskiego projektu ustawy

- o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (druk nr 723).

Jednocześnie informuję, że do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych upoważniony został Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

(-) Jarosław Kaczyński

Stanowisko Rządu
do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych
(druk nr 723)

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (druk nr 723) – jak wynika z załączonego uzasadnienia - ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa na imprezach masowych, a w szczególności masowych imprezach sportowych i stanowi odpowiedź na potrzeby społeczne związane z funkcjonowaniem i bezpieczeństwem imprez masowych.

W maju 2006 r. Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, który, podobnie jak propozycja poselska, zmierza do poprawy bezpieczeństwa na imprezach masowych, w tym masowych imprezach sportowych. Niniejszy projekt został również w maju br. przekazany do prac parlamentarnych (druk sejmowy nr 638).

Porównanie obu propozycji nowelizacji ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych – poselskiej i rządowej wskazuje na istnienie w tych projektach zbieżnych regulacji.

Do regulacji takich należy rozszerzenie katalogu wykroczeń przewidzianych w ustawie o:

- a) zakaz przebywania w miejscach nieprzeznaczonych dla publiczności (pkt 3 projektu poselskiego i art. 1 pkt 4 projektu rządowego),
- b) zakaz rzucania w czasie trwania imprezy masowej przedmiotami, które mogą stanowić zagrożenie dla życia, zdrowia lub bezpieczeństwa osób przebywających na terenie lub obiekcie, na którym odbywa się impreza masowa (pkt 5 projektu poselskiego i art.1 pkt 4 projektu rządowego).

Należy jednakże zauważyć, iż projekty rządowy i poselski przewidują odmienne sankcje za naruszenie ww. zakazów (w projekcie poselskim sankcją jest grzywna w wysokości od 500 do 5000 zł, zaś w projekcie rządowym kara aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny).

Kolejną regulacją wspólną dla omawianych projektów jest określenie sankcji za niezastosowanie się do obowiązku osobistego stawiennictwa w jednostce organizacyjnej Policji (pkt 11 projektu poselskiego i art. 1 pkt 7 projektu rządowego).

W tym przypadku projekt poselski przewiduje przymusowe doprowadzenie osoby wezwanej do osobistego stawiennictwa do właściwej jednostki Policji lub nałożenie na tę osobę kary porządkowej w kwocie do 250 zł., a w razie niezastosowania się do każdego następnego wezwania do 500 zł. Projekt przyjęty przez Radę Ministrów przewiduje natomiast, iż nie zastosowanie się do orzeczonego obowiązku osobistego stawiennictwa w jednostce organizacyjnej Policji stanowi przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 3.

Można również wskazać na pewne podobieństwa projektowanych regulacji w zakresie orzekania środka karnego zakazu wstępu na imprezę masową i obowiązku osobistego stawiennictwa ukaranego we właściwej dla jego miejsca zamieszkania jednostce organizacyjnej Policji.

Projekt poselski przewiduje, iż w przypadku orzeczenia środka karnego zakazu wstępu na imprezę masową, sąd obligatoryjnie będzie orzekał również o obowiązku osobistego stawiennictwa ukaranego we właściwej dla jego miejsca zamieszkania jednostce organizacyjnej Policji w czasie trwania imprezy masowej.

Propozycja rządowa przewiduje natomiast, iż w przypadku orzeczenia przez sąd środka karnego zakazu wstępu na imprezę masową, środek ten może być połączony z obowiązkiem osobistego stawiennictwa ukaranego we właściwej dla jego miejsca zamieszkania jednostce organizacyjnej Policji w czasie trwania imprezy masowej.

Obligatoryjne orzekanie o obowiązku osobistego stawiennictwa ukaranego we właściwej dla jego miejsca zamieszkania jednostce organizacyjnej Policji następuje - zgodnie z propozycją rządową - jedynie w przypadku orzeczenia przez sąd środka karnego zakazu wstępu na masową imprezę sportową.

Jednocześnie poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, podobnie jak propozycja rządowa określa, co powinno zostać ustalone w orzeczeniu o zastosowaniu środka karnego zakazu wstępu na imprezę masową.

Zgodnie z propozycją poselską sąd orzekając środek karny zakazu wstępu na imprezę masową, określa rodzaje imprez masowych, których dotyczy zakaz oraz zakres terytorialny zakazu. Sąd może także określić, iż zakaz dotyczy również masowych imprez sportowych, z udziałem polskich reprezentacji narodowych lub klubowych, odbywających się za granicą.

Projekt Rządowy przewiduje natomiast, iż sąd orzekając środek karny zakazu wstępu na masową imprezę sportową, określa rodzaje masowych imprez sportowych, w czasie trwania których ukarany jest zobowiązany do osobistego stawiennictwa w jednostce organizacyjnej Policji, w tym określa nazwy dyscyplin sportowych, nazwy klubów sportowych i zakres terytorialny obowiązywania orzeczonego środka.

Ponadto poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych przewiduje regulacje, które nie znajdują odzwierciedlenia w projekcie przyjętym przez Radę Ministrów. Należą do nich:

- 1) nałożenie na wojewodę obowiązku sporządzenia wykazu organizatorów masowych imprez sportowych o podwyższonym ryzyku, którzy mają obowiązek sprzedaży biletów imiennych oraz gromadzą dane osobowe uczestników imprezy (pkt 1 projektu – art. 17a ust. 1a); projektowany przepis art. 17a ust. 1b nowelizowanej ustawy wskazuje zakres gromadzonych danych osobowych, czas ich przechowywania i podmioty uprawnione do otrzymywania tych danych, natomiast przepis art. 23 nowelizowanej ustawy ustala sankcje karne za niezrealizowanie ww. obowiązku (pkt 12 projektu),
- 2) rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do otrzymywania od Komendanta Głównego Policji informacji o bezpieczeństwie masowych imprez sportowych o organizatorów masowych imprez sportowych (pkt 2 projektu),
- 3) rezygnacja z penalizacji posiadania broni na imprezie masowej (pkt 4 projektu),
- 4) rozszerzenie o przestępstwa zawarte w Kodeksie karnym i ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii katalogu czynów zabronionych, za których ukaranie może powodować orzeczenie przez sąd środka karnego zakazu wstępu na imprezę masową (pkt 7 projektu),
- 5) regulacje „doprecyzowujące” dotychczasowe uregulowania nowelizowanej ustawy dotyczące orzekanego przez sąd środka karnego zakazu wstępu na imprezę masową (zdefiniowanie przestępstwa i wykroczenia popełnionego w związku z imprezą masową, określenie przerw w biegu okresu zakazu wstępu na imprezę masową, wskazanie przepisów, które należy stosować do omawianego środka karnego w zakresie nieuregulowanym w ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych – pkt 12 projektu).

Odnosząc się do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (druk nr 723) należy podnieść, iż zawarte w nim propozycje zmian ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych nie budzą zasadniczych zastrzeżeń.

W ocenie Rządu, w trakcie dalszych prac parlamentarnych nad poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych należałoby niewątpliwie doprecyzować niektóre przepisy projektowanej ustawy, jak chociażby te dotyczące sporządzania przez wojewodów wykazu organizatorów masowych imprez sportowych o podwyższonym ryzyku, którzy mają obowiązek sprzedaży biletów imiennych (art. 17a ust. 1a nowelizowanej ustawy), mając na względzie, np. fakt, iż z obowiązujących przepisów ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych nie wynika obowiązek sprzedaży biletów imiennych przez organizatorów masowych imprez sportowych o podwyższonym ryzyku. Projektowany przepis art. 17a ust. 1a nowelizowanej ustawy nie określa ustawowych kryteriów rodzących obowiązek sprzedaży biletów imiennych, mimo iż wkracza w sferę ochrony danych osobowych, zakładając dyskrecjonalne władztwo wojewody w tym zakresie, ograniczone jedynie uzgodnieniem z komendantem wojewódzkim Policji i opinią właściwego polskiego związku sportowego.

Ponadto, odnosząc się do art. 22 ust. 5 nowelizowanej ustawy, należy wskazać, iż nakładanie kar porządkowych na wniosek Policji „za niestawiennictwo” nie należy do właściwości sądów grodzkich, bowiem zgodnie z art. 13 § 2 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, sądom grodzkim powierza się rozpoznawanie spraw: o wykroczenia w pierwszej instancji, o wykroczenia skarbowe oraz o przestępstwa skarbowe, z wyjątkiem spraw podlegających rozpoznaniu w postępowaniu zwyczajnym, o przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego, z wyjątkiem spraw podlegających rozpoznaniu z udziałem ławników, o pozostałe przestępstwa, podlegające rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, cywilnych podlegających rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym oraz dotyczących depozytów sądowych i przepadku rzeczy.

Należy również podnieść, iż przewidziany w art. 22 ust.1 a nowelizowanej ustawy katalog czynów karalnych (przestępstw i wykroczeń) popełnionych w związku z imprezą masową powinien mieć charakter zamknięty nie zaś otwarty. Okoliczność ta ma bowiem zasadnicze znaczenie dla ewentualnego orzeczenia przez sąd środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową. Pozostawienie katalogu otwartego może prowadzić do zakwestionowania tego przepisu przez Trybunał Konstytucyjny z uwagi na kolizję z wzorcem kontroli konstytucyjnej – zawartym w art. 42 ust. 1 Konstytucji RP.

Mając na względzie, iż propozycja poselska zmierza do osiągnięcia tego samego celu co przyjęty przez Rząd projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (druk sejmowy nr 638) tj. zwiększenia bezpieczeństwa na imprezach masowych oraz mając na uwadze szereg zbieżnych regulacji zawartych w obu projektach - Rząd proponuje łączne prowadzenie prac parlamentarnych nad ww. projektami ustaw.